

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/158/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212738
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6912212738.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 35807598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13 o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca podal na súd dňa 27. 09. 2012 žaloby, ktoré boli vedené pod spisovými značkami 12C/158/2012, 12C/166/2012, 12C/177/2012, 12C/183/2012, 12C/198/2012 a 16C/145/2012. Vo všetkých týchto veciach sa domáhal na žalovanom zaplata náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žaloby odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkom. Po podaní žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadostiach do 15 dní od ich doručení, pričom exekučným titulom vo všetkých veciach sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia až po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Uznesením zo dňa 05. 08. 2014 č. 12C/158/2012-26 súd uvedené veci spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod spisovou značkou 12C/158/2012, keďže všetky sa týkajú tých istých účastníkov a právne a skutkovo spolu súvisia.

Žalobu vo veci 12C/158/2012 (pred spojením) odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi W. T. V.. Vec je vedená u exekútora pod č. W. XXXXX/XXXX. Po podaní žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 05. 10. 2010, hoci konanie začalo 11. 12. 2009, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 298 dní). Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu, t. j. vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok zrealizoval úplný judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne vo veci rozhodol, čím porušil zásadu legality (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplataenie dlhu a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne

vyvolal stav, ktorý založil prekážku rozhodnutej veci . Na jednej strane totiž existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Tento postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. K vydaniu rozhodnutí o žiadostiach o udelenie poverení na vykonanie exekúcie pristúpil súd až po veľmi dlhej dobe a nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná. Takto mu vznikla majetková škoda 1.032,88 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu a zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 206,58 eur (t. j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom), pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ak by exekučný súd rozhodol v zákonnej lehote, mohol uskutočniť rad iných krokov k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti pohľadávky. Domáha sa teda náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rimavská Sobota. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žaloby vo veciach pôvodne vedených pod č. 12C/166/2012, 12C/177/2012, 12C/183/2012, 12C/198/2012 a 16C/145/2012 odôvodnil tak isto ako vo veci 12C/158/2012 s nasledovnými rozdielmi:

Vo veci 12C/166/2012 ide o dlžníka E. Č. a vec je vedená u exekútora pod č. W. XXXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 30. 01. 2011, hoci konanie začalo 10. 12. 2009, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 416 dní). Domáhal sa preto zaplata majetkovej škody 3.838,45 eur a nemajetkovej ujmy 767,49 eur.

Vo veci 12C/177/2012 ide o dlžníka K. F. a vec je vedená u exekútora pod č. W. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 05. 10. 2010, hoci konanie začalo 15. 03. 2010, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 204 dní). Domáhal sa preto zaplata majetkovej škody 789,68 eur a nemajetkovej ujmy 157,94 eur.

Vo veci 12C/183/2012 ide o dlžníka C. X. a vec je vedená u exekútora pod č. W. XXXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 05. 10. 2010, hoci konanie začalo 28. 11. 2009, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 311 dní). Domáhal sa preto zaplata majetkovej škody 1.292,38 eur a nemajetkovej ujmy 258,48 eur.

Vo veci 12C/198/2012 ide o dlžníka L. V. a vec je vedená u exekútora pod č. W. XXXXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 30. 01. 2011, hoci konanie začalo 08. 11. 2009, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 448 dní). Domáhal sa preto zaplata majetkovej škody 2.717,66 eur a nemajetkovej ujmy 543,53 eur.

Vo veci 16C/145/2012 ide o dlžníka Z. Z. a vec je vedená u exekútora pod č. W. XXX/XXXX. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia až 05. 10. 2010, hoci konanie začalo 19. 01. 2010, teda k rozhodnutiu o žiadosti došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 259 dní). Domáhal sa preto zaplata majetkovej škody 3.978,98 eur a nemajetkovej ujmy 795,80 eur.

Na pojednávanie sa zástupca žalobcu nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalobca síce navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania (tento návrh na prerušenie konania bol zamietnutý osobitným rozhodnutím), uvádzané dôvody však súd nepovažoval za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania, a preto súd pojednával v neprítomnosti žalobcu resp. jeho zástupcu.

Žalovaný sa na výzvu súdu vo všetkých veciach (pred spojením) písomne vyjadril a žiadal každú žalobu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť. Podľa jeho názoru podanie (žaloba) je zmätočné, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu

škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Tiež nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo nezákonnosť rozhodnutia by musela byť konštatovaná príslušným orgánom, ktorý by toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil. Aj lehota 15 dní sa vzťahuje len na vydanie poverenia, a nie na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti. Žalobca nepreukázal, že by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, pričom orgánom kompetentným preskúmať či došlo k zbytočným prieťahom je ústavný súd. Čo sa týka uplatnenej náhrady škody, namietal, že žalobca nepreukázal jednak vznik a jednak ani výšku škody. Pri uplatnení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na skutočnosť, že nie je preukázaný vznik nemajetkovej ujmy ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch, pričom žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne. Žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto je právne neopodstatnená.

Svoju neúčast' na pojednávaní zástupca žalovaného ospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením písomných podaní účastníkov aj s prílohami, spisov 2Er/3/2010, 3Er/3/2010, 2Er/1136/2010, 2Er/1300/2009, 3Er/718/2009 Okresného súdu Rimavská Sobota, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutí o zamietnutí žiadosti, zastavení odvolacieho konania a zastavení exekúcie vo veci 2Er/150/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota, ako aj záznamu o obsahu uvedeného spisu a vec posúdil takto:

Žalobca opiera svoju žalobu o nesprávny úradný postup Okresného súdu Rimavská Sobota vo veciach 2Er/3/2010, 3Er/3/2010, 2Er/1136/2010, 2Er/1300/2009, 3Er/718/2009 a 2Er/150/2010 (nevydanie rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok - nelegálneho postupu vykonaním opätovného posúdenia práv žalobcu) a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon"), keď žalovaný na jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Podľa § 9 ods. 1 zákona (v znení do 31. 12. 2012, teda v čase, kedy malo dôjsť k tvrdenej škode) "štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb."

Podľa § 9 ods. 2 zákona "právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda."

Podľa § 17 ods. 1 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Na to, aby bolo možné

žalobcovi priznať náhradu škody a nemajetkovú podľa § 17 zákona, museli by byť kumulatívne splnené tri základné podmienky, a to 1/ existencia škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch), 2/ nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. "účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci."

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. "všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O. s. p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p."

Sporové konanie je ovládané takto ovládané prejednávacou zásadou, keď je na účastníkoch, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neúspechu je účastníkov procesný neúspech.

Zo spisu 2Er/3/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. W. XXXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/158/2012, súd zistil, že dňa 11. 12. 2009 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 04. 01. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému W. T. V. pre vymoženie 629,17 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si 02. 02. 2010 vyžiadal spis od Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave, pričom spis bol predložený súdu 07. 06. 2010. Uznesením zo dňa 03. 09. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo rozhodcovský súd v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Proti uzneseniu oprávnený (žalobca) podal odvolanie, ktoré potom vzal späť, odvolacie konanie a následne aj exekúcia boli zastavené.

Zo spisu 3Er/3/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. W. XXXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/166/2012, súd zistil, že dňa 10. 12. 2009 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 04. 01. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému E. Č. pre vymoženie 1.226,18 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si od tohto rozhodcovského súdu vyžiadal spis. Uznesením zo dňa 17. 09. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou a je v rozpore s § 52 a nasl. Obč. zák. a v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS. Proti uzneseniu oprávnený (žalobca) podal odvolanie, ktoré potom vzal späť, odvolacie konanie a následne aj exekúcia boli zastavené.

Zo spisu 2Er/1136/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. EX 2493/10), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/177/2012, súd zistil, že dňa 15. 03. 2010 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 26. 04. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému K. F. pre vymoženie 152,- eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si od tohto rozhodcovského súdu dňa 19. 05. 2010 vyžiadal spis, ktorý bol súdu predložený 12. 06. 2010. Uznesením zo dňa 06. 09. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5

nasl. Obč. zák. neplatná. Proti uznesenie oprávnený (žalobca) podal odvolanie, ktoré potom vzal späť, odvolacie konanie a následne aj exekúcia boli zastavené.

Zo spisu 2Er/1300/2009 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. W. XXXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/183/2012, súd zistil, že dňa 28. 11. 2009 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 28. 12. 2009 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému C. X. pre vymoženie 282,79 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si od tohto rozhodcovského súdu dňa 01. 02. 2010 vyžiadal spis, ktorý bol súdu predložený 25. 03. 2010. Uznesením zo dňa 03. 09. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo rozhodcovský súd v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Proti uznesenie oprávnený (žalobca) podal odvolanie, krajský súd uvedené uznesenie potvrdil a následne exekúcia bola zastavená.

Zo spisu 3Er/718/2009 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. W. XXXXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 12C/198/2012, súd zistil, že dňa 08. 11. 2009 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 14. 12. 2009 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému L. V. pre vymoženie 943,27 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si od tohto rozhodcovského súdu dňa 11. 01. 2010 vyžiadal spis a tento bol súdu doručený po urgencii a to dňa 27. 09. 2010. Uznesením zo dňa 30. 09. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou a je v rozpore s § 52 a nasl. Obč. zák. a v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS. Proti uznesenie oprávnený (žalobca) podal odvolanie, ktoré potom vzal späť, odvolacie konanie a následne aj exekúcia boli zastavené.

Zo spisu 2Er/150/2010 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. W. XXX/XX), na základe ktorého bola podaná žaloba 16C/145/2012, súd zistil, že dňa 19. 01. 2010 bola u exekútora spísaná zápisnica o podaní návrhu na vykonanie exekúcie a na jej základe dňa 02. 02. 2010 bola podaná na súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému Z. Z. pre vymoženie 887,61 eur s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd si od tohto rozhodcovského súdu dňa 10. 02. 2010 vyžiadal spis a tento bol súdu doručený dňa 07. 06. 2010. Uznesením zo dňa 03. 09. 2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu zamietol, lebo rozhodcovský súd v predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Proti uznesenie oprávnený (žalobca) podal odvolanie, krajský súd uvedené uznesenie potvrdil a následne exekúcia bola zastavená.

Exekučným titulom vo všetkých veciach bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle ust. § 44 ods. 1 Ex. por., jedná sa teda o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995 Z. z. v znení v rozhodnom období ("podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených").

Podľa § 44 ods. 2 Ex. por. v znení v rozhodnom období (teda v znení od 01. 12. 2006 "súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie."

V predmetných exekučných veciach žiadosti o udelenie poverenia na základe exekučných titulov - rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu, podané na súd v dňoch (1) 04. 01. 2010, (2) 04. 01. 2010, (3) 26. 04. 2010, (4) 28. 12. 2009, (5) 14. 12. 2009 a (6) 02. 02. 2010 boli zamietnuté. Na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti lehota (ako to vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Ex. por.) zákonom stanovená lehota nie je (lehota je len na vydanie poverenia a pod slovné spojenie rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených - § 41 ods. 2 písm. d/ Ex. por. je možné a potrebné zahrnúť i rozhodcovské rozsudky vydané rozhodcovskými súdmi), súd však bol povinný rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia bez zbytočných prieťahov. Keď však súd v dňoch (1) 03. 09. 2010, (2) 17. 09. 2010, (3) 06. 09. 2010, (4) 03. 09. 2010, (5) 30. 09. 2010 a (6) 03. 09. 2010 v týchto veciach rozhodol (keď medzičasom si vyžiadal aj spisy rozhodcovského súdu), nedošlo podľa názoru súdu k zbytočným prieťahom, pokiaľ ide o rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia.

V súvislosti so vstupom do Európskej únie Slovenská republika má záväzok voči Európskej únii poskytnúť spotrebiteľovi zvýšenú ochranu vzhľadom na jeho postavenie v spotrebiteľských vzťahoch.

Aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpore rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.

Preto exekučný súd je povinný dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie, pričom v prvom rade je povinný skúmať, či podklad, na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 Ex. poriadku. Posúdenie predloženého rozhodnutia ako exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi Európskej únie si vyžadujú určitý čas, pričom vo veciach boli aj vyžiadané spisy Slovenskej rozhodcovskej, a. s., Bratislave práve z dôvodu preskúmania, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o túto povinnosť, teda preskúmanie exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku so zákonom, súd tu poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého "skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom". Obdobne podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 135/2012 "iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý." Z odôvodnenia vyplýva, že "keďže exekučný súd zistil už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Ex. por., že exekučný titul vo forme rozhodcovského rozsudku predloženého oprávneným je v rozpore so zákonom, dospel k správne mu záveru, že nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie."

Súd teda postupoval v súlade s právnymi predpismi, keď skúmal predložené exekučné tituly, a to rozhodcovské rozsudky podľa § 44 ods. 2 Ex. por.

Exekučný súd v zmysle vyššie uvedených kritérií, uvedomujúc si, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitost' veci, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ (v čase vedenia predmetného exekučného konania mnohé otázky v súvislosti s rozhodcovskými zmluvami ešte neboli jednoznačne zodpovedané, čomu nasvedčuje aj to, že žalobca ako oprávnený podal proti uzneseniam o zamietnutí žiadosti v desiatkach obdobných vecí odvolania, ktoré potom vzal späť, čo je súdu známe z rozhodovacej činnosti) potreboval na túto činnosť určitý čas.

Pokiaľ žalobca v žalobách uvádza dátumy začatia konania a dátumy rozhodnutia s výpočtami dní omeškania (ako je to rozpísané vyššie), súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca podal žaloby tvrdiac, že exekučný súd nevydal rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase bez zbytočných prieťahov, na tomto základe aj uplatňuje náhradu škody. Nie je preto možné súdu

príčítať čas od podaní návrhov exekútorovi do podania žiadostí exekútora súdu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (exekútor má podľa § 44 ods. 1 Ex. por. predložiť návrh s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia na súd do 15 dní, čo súd nemohol ovplyvniť a žalobca ani netvrdí, že by zo strany exekútora došlo k nejakému porušeniu povinnosti, i keď v skutočnosti exekútor túto lehotu ani v jednej veci nedodržel) a tiež nezodpovedajú skutočnosti tvrdenia žalobcu o tom, kedy došlo k rozhodnutiam o žiadosti. Nejde teda v žiadnom prípade o taký časový úsek, ako to tvrdí žalobca, teda tvrdenia v žalobe nezodpovedajú skutočnosti.

Súd vo veci rozhodoval aj s prihliadnutím na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorá je ustálená v tom, že je potrebné skúmať, či v konkrétnom prípade bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa troch základných kritérií - zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu. Nedodržanie lehôt automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci (I. ÚS 70/02).

Podľa odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 606/2012-20 vo veci žalobcu ako sťažovateľa v exekučných konaniach Okresného súdu Rimavská Sobota "V čase rozhodovania pred ústavným súdom bolo už o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia rozhodnuté. Doba rozhodovania o tejto žiadosti súdneho exekútora v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcií hromadne, teda v rovnakom čase zaťažila všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítat' s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, ju možno považovať za ústavne akceptovateľnú."

Žalobca v konaní tiež nepreukázal, že u neho došlo ku škode, ktorú uplatňuje, teda nepreukázal, o akú konkrétnu hodnotu sa zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s tvrdeným porušením právnej povinnosti v konkrétnych exekučných konaniach, na základe ktorých žaloby podal, tiež nepreukázal ani to, že pri inom postupe súdu by získal od povinných celú vymáhanú sumu a tiež nepreukázal ani existenciu bezprostredného a priameho vzťahu medzi tvrdeným porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a vznikom tvrdenej škody.

Súd ďalej poznamenáva, že žalobca, ktorý ako právnická osoba uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, by musel v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti a to v bezprostrednej (nie iba tvrdenej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, žalobca však existenciu takýchto závažných následkov tiež nepreukázal.

Keď žalobca nepreukázal, že by v exekučných veciach, na základe ktorých žalobu podal, boli splnené zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona, keď nepreukázal splnenie všetkých troch základných podmienok (nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť - ako je to rozpísané vyššie), súd žalobu podľa § 17 zákona ako neodôvodnenú zamietol, keďže pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy by museli byť splnené (kumulatívne) všetky tri vyššie uvádzané zákonné podmienky.

K obrane žalovaného súd poznamenáva, že zo žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnej veci, ktorá bola dostatočným spôsobom identifikovaná. Keď žaloba bola zamietnutá ako neodôvodnená, nie je dôvod ani na zisťovanie, či bola podaná žiadosť žalobcu podľa § 15 ods. 1 zákona riadne predbežne prerokovaná.

Žalovaný si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania (bez ich vyčíslenia), náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku podľa § 142 ods. 1 O. s. p. bola priznaná, avšak žalovaný si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 O. s. p. do 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku, a preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal, keďže zo spisu nevyplýva, že by žalovanému trovy vznikli.

Keď žalobca nepreukázal, že by v exekučných veciach, na základe ktorých žalobu podal, boli splnené zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona, keď nepreukázal splnenie všetkých troch základných podmienok (nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť - ako je to rozpísané vyššie), súd žalobu podľa § 17 zákona ako neodôvodnenú zamietol, keďže pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy by museli byť splnené (kumulatívne) všetky tri vyššie uvádzané zákonné podmienky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.